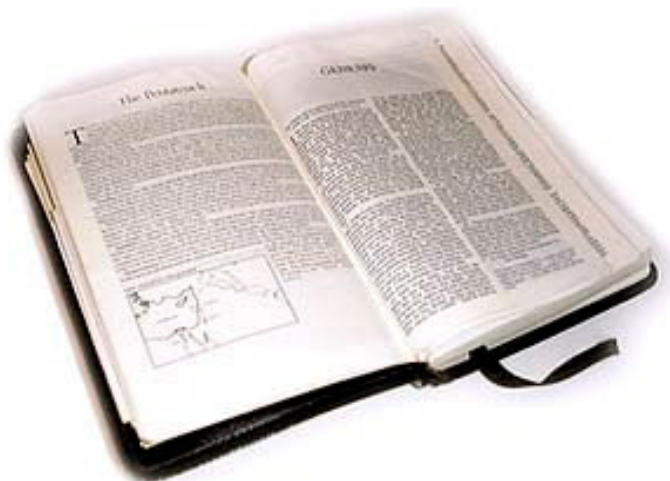

Het Woord zegt...!

***“Deze is mijn Zoon,
de geliefde”***

Door: R. Brinkman, Bijbel Aktueel

Deze is mijn Zoon, de Geliefde

Door: R. Brinkman, Bijbel Aktueel

Incl. bijdragen van diverse broeders/zusters .

INHOUDSOPGAVE

Inleiding.....	3
Verzinsels.....	4
De Mensenzoon.....	4
Pré existentie.....	5
Waarom moest Hij mens worden?.....	6
Volledig mens	7
De Logos.....	8
Hij légt het af.. en néémt het weer!	11
Ik Ben, die Ik ben.....	13
Zondeloos offer.....	15
Drie-eenheid	15
De bok voor Azazel	17
De erflater	18
Slot	20
Bronnen	20

Dit is een publicatie van:

Bijbel Aktueel - Postbus 113 - 9800 AC Zuidhorn

<http://www.bijbelaktueel.nl>

2006 © Werkgroep Bijbel Aktueel

Ongewijzigde, niet commerciële, overname toegestaan.

Inleiding

Tot tweemaal toe lezen wij in het Evangelie van Matteüs de uitdrukking: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.", namelijk bij de doop van de Here Jezus, Mt. 3:17, én bij de verheerlijking op de berg, Mt. 17:5.

Ook Petrus herhaalt deze woorden in zijn 2e brief aan de gelovigen die "een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen door de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus" (2 Pt. 1:1).

Aangezien Petrus deze brief zo algemeen adresseert, is de inhoud van dit vers en de gevolgtrekking er van volledig voor ons, als gelovigen, bestemd. Hij schrijft in het 1^e hoofdstuk ondermeer:

"Toen wij u de glorieijke komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, baseerden wij ons niet op vernuftige verzinsels – integendeel, wij hebben met eigen ogen zijn grootheid gezien. Want hij ontving van God, de Vader, eer en luister, toen de stem van de majesteitlijke luister tegen hem zei: 'Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde.'

Die stem hebben wij zelf uit de hemel horen klinken toen wij met hem op de heilige berg waren. Ons vertrouwen in de woorden van de profeten is daardoor alleen maar toegenomen. U doet er goed aan uw aandacht altijd daarop gericht te houden, als op een lamp die in een donkere ruimte schijnt, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart" (2 Pt. 1:16-19, NBV, 2004).

Wanneer Petrus zegt dat wij er wél aan doen acht te geven op het Profetische Woord, zegt hij dit niet zomaar. Immers; hij maakt duidelijk dat de Apostelen geen "vernuftig gevonden verdichtsels" (NBG) zijn achterna gelopen maar zélf getuige zijn geweest van bijzondere feiten en omstandigheden namelijk: de komst van de Here Jezus en van Zijn majesteit.

Verzinsels

Er zijn in de afgelopen eeuwen héél wat “verzinsels” verkondigd als zijnde enorme “wijsheden” of “waarheden”. En niet alleen in de afgelopen eeuwen. Want, zei de Here Jezus al niet dat er véle anti-christen ¹⁾ zouden komen? Al snel nadat Hij van deze aarde ging was dat een feit geworden.

De Apostelen moesten in hun brieven er daarom al tegen strijden, zoals Petrus hier –in bedekte termen- al aangeeft en doet, hij zegt: “*we zijn geen slim gevonden verzinsels achterna gelopen!*”. Blijkbaar werden de apostelen door sommigen beticht van het brengen van verzinsels!

De Mensenzoon

Toen de Here Jezus naar deze aarde kwam, geboren in een stal, kwam hij als een mens. Maar niet zómaar een mens! Hij was de Zoon van God en dat is wat wij dienen te geloven willen wij gerekend worden tot de kring van de gelovigen. Daarom ook dat Johannes leert: “Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, blijft God in hem en blijft hij in God.” (1 Jh. 4:15).

Sommigen menen dat de Heilige Geest een “kracht” is. Maar, wanneer we lezen “blijft God in hem” moet onwillekeurig de gedachte toch uitgaan naar wat de Here beloofde toen hij ten hemel opvoer: dat de Trooster zou komen om in de gelovigen woning te maken ²⁾.

De Trooster, de Heilige Geest, is daarmee duidelijk deel aan- of van het “Goddelijke”: God zélf. Het is de “Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat”. Met andere woorden: het is de Geest van God. Dáárom ook wordt deze terecht “Heilige Geest” genoemd.

De Here **wérd** een mens. Johannes 1:14 zegt: “Het Woord is **mens geworden** en heeft bij ons gewoond”. Dat betekent dat de Here daarvóór een andere positie of hoedanigheid had.

¹ Mt 24:24

² Vgl. Joh. 15:26, Joh. 16:7

In Johannes 1:1 en 1 Johannes 1:1 v.v. wordt dan ook gezegd dat Het Woord (de Logos) **in het begin** was, het Woord **bij** God was én dat het Woord God **was**.

Johannes zegt, in overeenstemming met wat we eerder van Petrus lazen, dat hij en de andere Apostelen dit Woord hebben **gehoord, getast, gezien**. Oftewel: Hij was letterlijk een mens geworden! Daarvóór echter was Hij er al. In Johannes 8:58 lezen we dat de Here verklaarde: "Waarachtig, ik verzeker u, antwoordde Jezus, van voordat Abraham er was, ben ik er."

De Here kwam dus naar deze aarde, om méns te worden. Hij werd dan ook "de zoon des mensen" genoemd. ¹). Hij, de schepper van Hemel en aarde! Paulus schrijft dan ook over de Here Jezus het volgende:

*Beeld van God, de onzichtbare, is hij,
eerstgeborene van heel de schepping:
in hem is alles geschapen,
alles in de hemel en alles op aarde,
het zichtbare en het onzichtbare,
vorsten en heersers, machten en krachten,
alles is door hem en voor hem geschapen.
Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in hem.
(Kolossenzen 1:15-17)*

Alles wat geworden is op deze aarde, is dóór Hem geworden. Hij was zelf geen schepsel maar de Alpha en Omega ²). Het begin en het einde.

Pré existentie

De periode vóór de menswording wordt in de theologie de 'pre-existentie' genoemd. Deze pre-existentie duidt er op dat de Here, voor hij naar de aarde kwam, God was. Immers, Johannes 8:58 maakt dit al duidelijk en ook Johannes de doper zegt, ondanks dat hij

¹ Vgl. Mat. 8:20; 16:27; 20:28; 26:2,64; Marcus 2:28; 9:9,12; 10:33,45; 14:21,62; Lucas 5:24; 17:22,24; 18:31; 19:10; 21:36; 22:48,69; Johannes 5:27; 12:34; 13:31; Handelingen 7:56.

² Openb. 22:13 e.a.

fysiek eerder ter wereld kwam, over de Here: "Die na mij komt is meer dan ik, want **hij was er vóór mij!**" ¹).

Christus Jezus is dus niet een **geschapene** maar **de Schepper**. Hij is eeuwig God ²). Hij kwam in en tot deze wereld die Hij zelf geschapen heeft als Verlosser voor Israël ³), zijn volk. Maar dat niet alleen, Hij kwam om een ieder te redden die in Hem gelooft ⁴).

Waarom moest Hij mens worden?

Zijn naam is Jezus, Grieks voor de Hebreeuwse naam Jesjoea (Jozua!). Deze naam betekent: de Here is heil (=redding). ⁵) Hij noemde zichzelf de Zoon des Mensen of 'mensenzoon' omdat dat duidt op de verhouding van de Here met het menselijke geslacht: Hij was "de laatste Adam" en "de tweede mens". Hij was lètterlijk een zoon van een mens, Maria, geworden: door zijn geboorte.

Zoals door de éérste Adam, de éérste mens (het woord "Adam" betekent "mens") die op deze aarde was, de zonde –*de erfzonde*– in de wereld kwam, zo nam Hij, Jezus, deze weg. Daarmee was Hij de 'laatste' Adam of twééde mens. De één bracht de zonde, de ánder nam deze weg.

De éérste Adam kreeg een prachtige wereld om deze te bewonen en bewerken en er ***tot eer van- en in een goede relatie met God*** te leven. Deze mens, Adam, was daartoe niet in staat. Hij zondigde door in opstand te komen tegen God. Een opstand waaraan elke mens die niet gelooft nog steeds meedoet.

Daarom was het dus **noodzakelijk** dat de door Adam verknoeide relatie met God hersteld werd. ⁶). Noodzakelijkerwijs moest, omdat door een mens de zonde in de wereld was gebracht, deze door een mens ook weer worden weggenomen. In Genesis 3:15 lezen we al dat dit beloofd werd aan Eva; ooit zou er een zaad uit háár zijn die de zonde wegnam.

¹ Vgl. Joh. 1:15

² Vgl. Ps. 90:2

³ Joh. 1:10-11, Jes. 43:1

⁴ Joh. 3:16-17

⁵ vgl. 1 Tim 1:15

⁶ 1 Korintiërs 15:45-47

Géén méns was hiertoe in staat! Want om dat te doen moest de Wet volledig nageleefd én ... vervuld worden door een mens. Het vervullen van de Wet gaat dan ook verder dan de wet houden. Aangezien een "normaal mens" daartoe al niet in staat was, .. hoe zou een mens óóit de wet kunnen vervullen? Rom. 7:12 zegt immers: "Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed." – een mens is, naar mijn oordeel, niet in staat een heilige Wet te vervullen dan Hij die zélf heilig is en was.

Aangezien geen mens hiertoe in staat was, moest God dus zelf ingrijpen om de trieste scheiding tussen Hem en de mensen op te heffen. Johannes zegt dan ook: "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond.." ¹).

Paulus schrijft: "groot is het geheimenis der godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees" ²) en zoals we eerder zagen vertelt Petrus dat hij "met eigen ogen heeft gezien". Tienduizenden mensen zijn getuige geweest van het feit dat Jezus op deze aarde is geweest.

Daarom ook dat dit niet kan en kon worden ontkend en geschiedschrijvers als Josephus Flavius lieten weten:

"In die tijd leefde Jezus, een wijs man, voorzover het geoorloofd is hem een man te noemen. Hij verrichtte namelijk daden die onmogelijk geacht werden, en hij was leermeester van mensen, die met vreugde de waarheid tot zich namen." ³).

Volledig mens

Het is dus zondermeer een vaststaand feit dat **de mens Jezus** heeft geleefd op deze aarde. Als mens **van vlees en bloed**.

Wie wil beweren dat Jezus een 'mythische figuur' was gaat ook volkomen voorbij aan het feit dat wannéér dat zo zou zijn het Nieuwe Testament, of op zijn minst de Evangeliën, één grote falsificatie is. Als dát zo zou zijn, zouden de eerste gelovigen dan ook vierkant in hun gezicht zijn uitgelachen. Niemand zou hun verhalen geloofd hebben, men zou die 'fantasten' opgesloten of gedood hebben of..

¹ Joh 1:14

² 1 Tim 3:16

³ Oude Joodse Geschiedenis XVIII hoofdstuk 3 [63 - 64] – 1998 Meijer en Wes

..dan zou zijn gebeurd wat Gamaliël later zei, dan waren de volgelingen van Jezus allang vergeten! ¹⁾

Het tegendeel bleek waar; het begon toen Petrus op de éérste pinksterdag de bevolking van Jeruzalem vertelde dat zij de Messias hadden gekruisigd en zij weten héél goed waar Petrus het over heeft. De schrik slaat hen om het hart! Wat hebben ze gedáán? De door de profeten voorzegde Messias om het leven gebracht! En ze roepen vertwijfeld uit: wát moeten we dóen, mannen broeders?

“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen.”
(Handelingen 2:38).

Massaal komt men tot geloof. De eerste Christelijke gemeente telde al snel meer dan 10.000 leden.

Een verzinsel? Welnéé! De mensen in Jeruzalem en vér daar buiten wisten wel beter! Jezus was een realiteit! Vele van hen hadden Hem gezien, ontmoet, naar Hem geluisterd of waren zelfs door Hem genezen! Was hij een ‘mensenzoon’ van vlees en bloed? Wie zal dat nu nog durven ontkennen...

Veel mensen ontkénnen dit dan ook niet, maar weigeren te accepteren dat Hij zoveel méér was dan “Zoon des mensen”. Jezus wordt gezien als een ‘goed voorbeeld’. Een goed mens. Of volgens sommigen een ‘zeer gelovig mens’. Of, ‘een profeet’.

De Logos

Als we alles wat hiervoor geschreven is op ons laten inwerken dan weten we dat Jezus méér was dan een mens zoals u en ik. De aangehaalde gedeelten uit de Bijbel maken ons dat al duidelijk.

Als we kijken naar 1 Johannes 1 dan lezen we:

*Hetgeen was van de beginne;
Hetgeen wij gehoord hebben;
Hetgeen wij gezien hebben...*

¹ Handelingen 5:38,39

En wat had Johannes gezien? "het Woord des levens"! En van ditzelfde Woord (Logos) zei hij in zijn Evangelie:

"In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God." (Johannes 1).

Hét Woord, de Here Jezus, was God! Vóórdát Hij naar de aarde kwam, was Hij God Zélf.

De belijdenis van het volk Israël, het "sjema", was eeuwenlang geweest: "Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één!" (Dt. 6:4).

Binnen het Christendom kennen we het "drie-eenheids dogma". Mijns inziens een menselijke poging de openbaring(en) van God te vatten in woorden van mensen met als doel: de Goddelijkheid van de Here Jezus te benadrukken.

Reactie van Joden en bepaalde Christelijke groepen is dan: "Zo hang je een drie-godendom aan". Onder verwijzing naar het 'sjema' verwerpt de gelovige Jood het Christendom (gedefinieerd door het drie-eenheidsdogma) dan ook als een "drie-godendom". Want het **is** natuurlijk ook moeilijk te vatten: God die Zichzelf aan Israël openbaart als de Enige, één, God en vervolgens wordt gedefinieerd door de Christenen als een 'drie-eenheid', drie persoonlijkheden die samen één zouden zijn. Dat gaat er niet in bij de serieus gelovige Jood. En terecht!

Door de eeuwen heen, hebben de kerken dit beleden:

Wij geloven in één God, de almachtige Vader, Schepper van de hemel en de aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen. En in één Here Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, geboren uit de Vader voor alle eeuwen, God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God; geboren, niet geschapen, één van wezen met de Vader; door Hem zijn alle dingen geworden.

Terwille van ons mensen en van ons behoud is Hij neergedaald uit de hemel en vlees geworden door de Heilige Geest uit de maagd Maria en is een mens geworden. ¹⁾

¹ Geloofsblijdenis van Nicea

Ik wil hier de geloofsbelijdenissen niet opvoeren als een waarheid gelijk aan de Bijbel. Maar wel laten zien, dat de opvattingen welke de Christelijke gemeenten en kerken de afgelopen 20 eeuwen leerden niet of nauwelijks veranderd zijn. Zij beleden dit en wilden hiermee in een samenvattend geschrift(je) de Bijbel ná spreken.

De geloofsbelijdenis van Nicea, de oudste Christelijke belijdenis, stelt onomwonden **Wie** Christus Jezus was: De Eeuwige, de Schepper van Hemel en Aarde, die een mens **werd**. Néérgedaald uit de Hemel. Hij kwam naar deze aarde, om dat de mens niet in staat was zelf "naar de Hemel op te klimmen", door de zonde. Integendeel, wanneer de mens, in zijn zondige staat, tracht zélf naar de hemel op te klimmen, verhindert God dat ¹⁾

Oftewel: God Zélf kwam, doordat door Zijn Geest (=de Heilige Geest) leven verwekt werd bij een meisje die nog maagd was, naar deze aarde.

In Johannes 10:30-33 lezen we dan ook het volgende: "Ik en de Vader zijn één. De Joden droegen weder stenen aan om Hem te stenigen. Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele goede werken doen zien vanwege mijn Vader; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen? De Joden antwoordden Hem: Niet om een goed werk willen wij U stenigen, maar **om godslastering** en omdat Gij, een mens, **Uzelf** God maakt."

Zij droegen direct stenen aan om Hem, Jezus, te stenigen. Want zij begrepen héél goed wat Hij bedoelde! Hij verklaarde daar, onomwonden, dat Hij één, de Enige, was. Dat Hij God was omdat hij één met God was. En daarom concludeerden zij, terecht, dat Hij zichzelf met God gelijk stelde, zich daardoor God "maakte".

Dát was dan ook de reden, de grond, waarop Hij de dood schuldig werd bevonden volgens de Joden.. ²⁾. Omdat Hij van zichzelf zei dat Hij het was die het volk kon verlossen, dat Hij de Messias -de Christus— was. Hij wérd het niet! **Hij wás het reeds!** Dáárvóór was Hij immers op deze aarde gekomen? Dat was Zijn bestemming!

¹ Genesis 11:1-9

² Mt. 26:65

“Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar u naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij. Als jullie mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu **kennen jullie hem**, want jullie **hebben hem zelf gezien**.'"

Daarop zei Filippus: 'Laat ons de Vader zien, Heer, meer verlangen we niet.' Jezus zei: '**Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je me niet, Filippus? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien?**' (Joh. 14:5-9, NBV).

Filippus vroeg: "Laat ons toch de Vader zien". En het antwoord is eenvoudigweg, in eigen woorden: hoe kún je dat nou vragen, ken je me nou zo slecht? Ik sta toch vóór je!

Hij légt het af.. en néémt het weer!

Sommigen menen dat de Here Jezus pas bij de opstanding 'de Christus' was geworden. Zoals we hier zien is dat volstrekt niet mogelijk.

Opwekkingslied 268 zegt het volgende:

*Hij kwam bij ons, heel gewoon,
de Zoon van God als mensenzoon.
Hij diende ons als een knecht
en heeft zijn leven afgelegd.*

Hoe belangrijk is het niet om dit te weten: de Here legde zélf zijn leven af! Hij had eenvoudigweg kunnen doen, toen Hij werd gevangennemen, wat Hij ook al in Nazareth deed. De inwoners van de stad wilden Hem van de rotsen gooien maar wat lezen we? "Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok." (Lk. 4:14-30). Bij de gevangenne in Getsemané had de Here dit óók kunnen doen. Maar in plaats daarvan genas hij het oor van de slaaf van de hogepriester en liet zich gevangen nemen.

Zoals het lied zegt, Hij legde daarmee vrijwillig zijn leven af. Hij gaf het zelf, als een losprijs voor de mensheid. Of, zoals de Bijbel leert: "Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen." (Mar 10:45).

Helaas stopt het lied daarmee. Want er is nog iets wat ons absoluut niet mag ontgaan. Johannes 10:17 zegt het ons: "Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen."

Wie was Jezus volgens de Bijbel? Als je zelf de macht hebt om je leven af te leggen én weer op je te nemen? Wat was de reden voor Zijn kruisdood? De Joden wisten het wel hoor... ze pakten niet voor niets de stenen op.. ! Toen de Here aan het kruis ging gaf Hij **zélf** "de geest" (stierf). "En Jezus riep met luider stem: Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest." (Lk. 23:46).

Dit deed Hij nádat Hij sprak: "Het is volbracht!" ¹⁾. Op dat moment, zo zegt Johannes, kón Hij dat ook doen omdat Hij wist dat alles reeds volbracht was ²⁾ en de Schrift vervuld was.

"Deze zelfovergave is echter geen nederlaag, geen verzinken, maar machtsdaad, zodat Hij Zijn leven na het afleggen ook weer terugneemt. Beide daden behoren tot het werk van de Zoon" ³⁾

Normaliter, bij een kruisiging, werden de benen gebroken van de gekruisigde, wanneer er een sabbat was op de volgende dag. Dit werd gedaan zodat de gekruisigde snel stierf, vóórdát de sabbat aanbrak. Bij de Here gebeurde dit niet. Dit omdat er geprofeteerd was dat dit ook niet zou gebeuren. ⁴⁾

In alles zien we hier dus dat de Here het leven zélf gaf. En, zoals bekend verondersteld, nam Hij het ook zélf weer terug door op te staan uit het graf!

¹ Luc 12:50, Joh 19:30

² Jh. 19:28

³ Dr. C.Bouma

⁴ Joh. 19:32-37

Het is dus onjuist en onbijbels te leren dat de Here Jezus pas ná de opstanding "de Christus" werd of te menen dat Hij, als mens, niet tegelijkertijd volledig God was.

Jb. Klein Haneveld schreef hierover:

"De zogenaamde 'kenosis'-theorie is ontleend aan Filippienzen 2:7, waar wij lezen dat Christus Zichzelf "ontledigd" heeft (van het werkwoord "kenoo", dat "ledigen" betekent). Er is veel te doen geweest over deze uitspraak. In elk geval moet voor een ieder duidelijk zijn, dat de Here niet Zijn godheid aflegde, toen Hij als Mens op aarde kwam. Hij kon evenmin Zijn godheid afleggen, als ik, een mens, mijn mensheid kan afleggen. Hij legde wel de majesteitelijke uiterlijke openbaring van Zijn godheid af en verborg Zijn eeuwige heerlijkheid in menselijke vorm. En toch toonde Hij voortdurend, dat Hij God was. Zijn woorden en wonderwerken getuigden van Hem". ¹⁾

Ik Ben, die Ik ben

In Ex 3:13 en volgende, heeft Mozes een gesprek met (een verschijningsvorm van) de Here. De Here verscheen aan Mozes in een brandende braamstruik, en de Here maakte zichzelf aan Mozes bekend, en gaf aan Mozes de opdracht om Gods volk, de Israëlieten uit het land Egypte te leiden. Maar Mozes zag dat eigenlijk helemaal niet zitten, en bedacht allerlei uitvluchten. Hij had ook een hele goede reden om niet naar Egypte terug te gaan, hij had immers die Egyptenaar gedood, en was daarna voor de Farao gevlucht. Maar Mozes kwam er niet onderuit.

Mozes vroeg aan de Here, Wat moet ik tegen de Israëlieten zeggen, Hoe is Uw naam? Vers 14: "En God zeide tot Mozes: IK BEN, DIE IK BEN. En Hij zeide: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij tot u gezonden"

Vers 15: "Voorts zeide God tot Mozes: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: De HERE, de God uwer vaderen, de God van Abraham, de God van Izaäk en de God van Jacob, heeft mij tot u gezonden; dit is Mijn Naam voor eeuwig en zo wil Ik aangeropen worden van geslacht tot geslacht"

¹ "Zoon van God en Zoon des mensen", Jb. Klein Haneveld

We kunnen dus heel zeker aannemen, dat van die tijd af de God van Israël onder het volk bekend werd als de IK BEN. Ook de Joden later, vooral de Farizeeërs en de Schriftgeleerden wisten van deze Naam. Echter, zij erkenden, noch herkenden Jezus niet als de voorzegde Messias, en toen Jezus zichzelf dan ook bekend maakte als de IK BEN, vonden ze dat Godslasterlijk, en wilden Hem stenigen. Maar hiermede gaf Jezus duidelijk aan, dat Hij DEZELFDE WAS én IS, als de God van Abraham, Izaäk en Jacob.

Joh. 8:58: "Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar (= met grote nadruk), Ik zeg u: Eer Abraham was, IK BEN". Dat de Here Jezus deze NAAM aan zichzelf gaf, was voor de Joden Godslastering, en reden tot steniging (vers 59).

Veelvuldig maakte de Here Jezus zich in de Evangelieën bekend met deze NAAM. Meestal werd het niet verstaan, maar de Here gaf hiermee duidelijk aan WIE Hij was en IS! In het Johannes-Evangelie lezen we dan ook ruim 70 maal "Ik ben...".

Misschien schiet ons verstand wel tekort om al deze diepe dingen te vatten. Want wie kan begrijpen, dat deze ontzaglijk grote God, de Schepper van alle dingen, mij (en ook u) zo lief had, dat die grote God Zijn Heerlijkheid heeft afgelegd, en in de gedaante van een kindje naar deze aarde is gekomen, hier op aarde is opgegroeid, zich aan de zijnen heeft bekendgemaakt, wetende, dat zij Hem zouden verwerpen. Dit alles liet Hij toe, liet Hij gebeuren, terwijl Hij God (en mens) was. Kunt u vatten hoe groot Zijn liefde was en is?

Maar Hij wist ook dat dit de enige manier was om satan te overwinnen. Daarom heeft Hij, die zonder zonde was, ALLE zonde op zich genomen, en is daarvoor gestorven. En Hij is ook weer opgestaan. Daartoe had Hij ook de macht, want Hem is immers gegeven ALLE macht in hemel en op aarde!

Ja maar, zeggen anderen dan: In de Hof van Getsemané bad de Here Jezus aan de Vader of die zware drinkbeker aan Hem voorbij mocht gaan. En, zeggen die anderen dan: Hier is toch duidelijk sprake van een ondergeschikte positie van de Zoon tot de Vader. Maar is hier niet eerder sprake van een grote verborgenheid, hoe de IK BEN tot het diepste ging om een verloren mensheid te redden. Daar in de Hof van Getsemané worstelde de mensgeworden IK BEN Zijn Goddelijke

strijd. Wie kan het met het begrensde menselijk verstand begrijpen? Welk een onpeilbare LIEFDE sprak hieruit! Is het aan ons gegeven, om deze dingen te bevatten? Des te meer reden om onze knieën te buigen en te zeggen: "Hoe groot bent U, mijn God en Vader, mijn Heiland!"

In Hebr. 1:8 zegt de Vader over de Zoon, let wel: De Vader zegt dit dus over de Zoon:

"Uw troon, o God (= de Zoon), is in alle eeuwigheid en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van Zijn koningschap. Gerechtigheid hebt gij liefgehad en ongerechtigheid hebt gij gehaat; daarom heeft U, o God (= de Zoon), uw God met vreugdeolie gezalfd boven uw deelgenoten. En: Gij, Here (= de Zoon), hebt in den beginne de aarde gegrondvest, en de hemelen zijn het werk Uwer handen".

Ook uit dit bijbel gedeelte blijkt de hoogste positie van de Here Jezus Christus. De grote JHWH kan zich op verschillende manieren manifesteren, en Hij werd zelfs aan de mens gelijk, uitgenomen de zonde, om tot Zijn doel te komen.

Maar in wat voor hoedanigheid ook, altijd is Hij de grote IK BEN, DIE IK BEN, of zoals een andere vertaling zegt: IK ZAL ZIJN, DIE IK ZIJN ZAL: MIJN HEER EN HEILAND!

Zondeloos offer

De Here Jezus had niet alleen de wet gehouden – al vanaf Zijn geboorte was dit het geval- Hij was de vervulling er van.

Door volkomen te leven naar Gods Wet én tevens als volkomen, zondeloos, offer zichzelf ter beschikking te stellen toonde Hij dat Hij méér was dan welk mens dan ook. Hij was "God uit God, Licht uit Licht" en één van wezen met de Vader.

Drie-eenheid

Wanneer we een drie-eenheidsdogma aanhangen is het soms moeilijk deze zaken hier allemaal in te passen. Té sterk worden Vader, Zoon en Heilige Geest uitéén gehaald.

Paulus zegt in 1 Tim 3:16

“En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid.”

Voor een mens is dit –volgens Paulus- nauwelijks te bevatten. Maar wat we lezen is niet anders dan de constatering dat dit inderdaad ook zo is! Het is een **geheimenis**, of een ‘mysterie’, voor ons als mensen hóe dat allemaal kan. God die zich aan de mensen heeft geopenbaard (=bekendgemaakt) als God de Vader, Zoon en Heilige Geest. God is één. De Bijbel leert dit zondermeer. Maar Hij is gezien of ervaren door de mens in verschillende vormen. Omdat Hij zich zo heeft geopenbaard, doen laten kennen, aan de mensen.

Hij openbaarde zich als de Schepper van Hemel en aarde. Als het begin en het einde, de eerste en de laatste. Als de Enig Ware God, die één is.

Jesaja 44:6 zegt:

“Zo zegt de HERE, de Koning en Verlosser van Israël, de HERE der heerscharen: **Ik ben de eerste en Ik ben de laatste en buiten Mij is er geen God.**”

En dan lezen we in de Openbaringen dat de Here Jezus zegt:

“En schrijf aan de engel der gemeente te Smyrna: Dit zegt **de eerste en de laatste**, die **dood geweest is en levend geworden** [..]Ik ben de alfa en de omega, **de eerste en de laatste**, het begin en het einde.”¹).

In Jesaja 9:5 wordt de Messias, de Here Jezus, genoemd (denk nu aan wat de Joden wilden doen toen Hij verklaarde de Messias te zijn!)

“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst.”

Dáárom zei de hogepriester dat de Here Jezus een godslastering sprak die de doodstraf verdiende. Hij verkláarde toch de Christus (=Grieks voor Messias) te zijn? Dat Hij de Zoon was?

Wie anders is de Zoon, dan God zelf?

¹ Op 2:8, Op 22:13

Psalm 139:6 zegt:

“Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij.”

En Paulus roept uit in Rom. 11:33

“O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoordringelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!”

De bok voor Azazel

Het offer van de Here Jezus was een **zeer bijzonder offer**. Zoals gezegd, de Wet moest gehouden én vervuld (volbracht!) worden door Hem. Hoe dat te doen? Wij lezen in het Oude Testament over de ‘bok voor Azazel’ (Lev. 16:1-17).

De bok voor Azazel werd de handen opgelegd en zo werden alle zonden van het volk, symbolisch, op hem gelegd. Hij werd vervolgens de woestijn in gestuurd.

Azazel is de naam voor de aanvoerder of leider van de demonen, vaak uitgebeeld als een bok. Veel (primitieve) Semitische stammen offerden aan Azazel - dit in tegenstelling tot de Israëlieten. We hoeven dan ook niet diep na te denken om te weten wie Azazel is! Het is een andere naam voor de satan. En de bok met de zonde op zijn hoofd werd gestuurd naar de plaats waar de zonde hoorde: bij de satan en zijn demonen. Zonde hoorde niet bij of tussen het volk Israël.

Waarom de woestijn in? De woestijn is DOR en DROOG, de woestijn is ONVRUCHTBAAR en de woestijn staat voor DOOD. De woestijn staat voor de wereld die leeft in de zonde. Het is een leven dat niets voortbrengt, géén lekkere eetbare vruchten, géén plezierig leven. Het is een leven wat al dood is!

Direct nadat de Here Jezus gedoopt was, werd Hij verzocht of beproefd door de satan. Wáár gebeurde dat? In de WOESTIJD. ¹⁾

En nu iets bijzonders: de bok waarop de zonden werden gelegd mocht blijven léven. Hij moest de zonden naar de satan terugbrengen. Waar

¹ Matteüs 4:1-11

ze hoorden. Denk niet "wat zielig, hij ging de woestijn in". De woestijn in Israël is iets anders dan de Sahara. Het dier zou daar in principe kunnen overleven.

De andere, **de 2e bok**, moest als **offer aan God** worden gebracht. Het bloed van deze bok bracht redding voor het volk, niet de bok die met de zonde weg ging, maar de zondeloze bok die ging sterven!

Die bok was namelijk **niet beladen met zonden** en daarom **volmaakt** en alléén deze bok was dan ook geschikt als offer voor God. Het was de bok die **de wet kon volbrengen** daar, op dat moment.

We zien dit ook terug in het beeld van Barabbas en Jezus. De met zonde beladen (hij was immers een ter dood veroordeelde!) Barabbas mocht blijven leven, en Christus, die **zonder zonde** was -- die moest sterven! Dat was de keuze die het volk maakte en zonder het te weten vervulden ze de wet daarmee.

Misschien zegt u wel: maar Hij nam de zonden op zich? Dat is juist. Immers; doordat Hij als zondeloos offer stierf, net als de bok, kón Hij de zonde wegnemen –ze bedekken met zijn bloed- van velen ¹).

De erflater

In Hebr. 9, vers. 16-17, lezen we over de erflater.

"Waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding worden gemaakt. Een testament wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is".

Christus Jezus was niet alleen "zoon van God", Hij was GOD ZELF (vgl. Johannes Evangelie: wel 70 keer "Ik Ben"!) zoals we hier nu gezien hebben.

God had een verbond (hebr. = beriet, wat hetzelfde is of betekent als testament) gesloten met Israël, wat een "eeuwig verbond" was. Israël was overspelig doordat zij andere (af)goden diende en had het verbond daardoor verbroken.

¹ Hebr. 9:28

Het volk Israël was de vrouw (=bruid) van God. Hij had het volk dan wel verstoten, wegens hun 'overspel' met andere goden, maar kon nu niet hen overnieuw 'huwen' oftewel "overnieuw beginnen" met hen, terwijl zij wel de EEUWIGE belofte hadden (Hosea 9:10, 11:8-9, 14).

De enige oplossing hiervoor was een NIEUW verbond, een Nieuw Testament. Daarvoor moest het oude 'uitgeschakeld' worden door het sterven van de opsteller ervan.

Doordat Jezus, God mensgeworden, stierf én weer opstond, werd dus **het Oude Testament vervuld**. Erflater en erfgenaam zijn in dit geval dus één en dezelfde persoon!

Israël heeft dit, als volk, nog steeds niet geaccepteerd. De Christenen wel en wij zijn daarom nu mede-erfgenamen -in Christus- geworden. Maar voor Israël geldt het volgende:

“En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel, zo zal ook Christus, nadat Hij Zich éénmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden **door hen, die Hem tot hun heil verwachten.**”

Christus Jezus zal **ten tweede male** zonder zonde aanschouwd worden... Door wie? "Hen, die Hem tot hun heil verwachten"! Dit kunnen de Christenen niet zijn; immers: zij hebben reeds deel aan Christus (de dingen die **gekomen zijn**)! Er is slechts één volk wat nog steeds de Messias verwacht: de Joden.¹

Het volk Israël, een restant hiervan althans, zal dan weer als "Gods Vrouw" worden aangenomen (Op. 19:6-10).

¹ Zach. 12:10-14, Openb. 1:7.

Slot

Waarom is het nu zó belangrijk te weten en te aanvaarden dat de Here Jezus "God in het vlees" geworden is? Hierom: alléén dan is de Wet vervuld, is het Testament vervuld en kan de erfenis worden opgeëist door God. Hij kan Zijn volk weer in genade aannemen en, wij als heidenen kunnen delen in dit geweldige offer.

Daarom ook verwerp ik, op grond van de Bijbel, élke leer of leraar die zegt dat de Here Jezus tijdens zijn leven een 'gewoon mens' was en niet wil belijden dat Hij was de Zoon van God, het vleesgeworden Woord, de Logos, de Ik Ben oftewel Hij die is, die was én die komt!

Christus Jezus is God uit God, Licht uit Licht.

Bronnen

- Bijbelvertalingen: NBG, NBV (biblija.net)
- Hoofdstuk "Ik Ben, die ik Ben" is grotendeels een overname van een artikel van: br. B. Boersma (met dank voor toestemming tot overname)